UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]ctis victore [et] socijs mar. Cap[itulum]. cxxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

Illa autē reſpōdit ſe genere nobilē ꝛ noīe margaretā ac religione xp̄ianā. Quā prefectus redarguēs q: crucifixū coleret: eā in carcerē tradi fecit: ꝛ ad deoꝝ ſacrificia properauit. Sequenti vo die eā ſibi preſentari fecit: ꝛ ad deoꝝ ſacrificia iuitauit. Quā diis immolare recuſantē in equuleo ſuſpēdi ꝛ virgis tam crudeliter cedi: ꝙ ſanguis de ei⁹ corpore vti de fonte manaret. Ita vt oēs aſtantes ſup eā deflerēt: ꝛ ad cōſentiendū prefecto ipam cōfortarēt. Quos virgo cum indignatiōe repellebat: maloſq3 cōſiliarios eſſe dicebat. Iterū prefectus iuſſit eā vngulis lacerari adeo vt ipſemet faciē operiret: quia ſanguinē eius fluentē videre nō poſſet Et deinde depoſitā in tenebroſo carcere recludi mandauit. Orauit aūt virgo ad dn̄m: vt inimicū qui ſecū pugnabat ipſi viſibiliter demōſtraret. Et ecce draco immaniſſimus ibidē apparuit: qui os ſuper caput ei⁹ ponēs ꝛ lingua ſubter calcaneū extendens ipſam protinus trāſglutiuit. Sed dū ſe abſorbendā virgo cōſpexiſſet: ſigno crucis ſe muniuit: ꝛ ſtatim draco per mediū crepuit ꝛ virgo illeſa exiuit. Dyabolus iterū vt eā deciperet in ſpeciē hoīs ſe mutauit. Quem vidēs in oratiōnē ſe dedit: ꝛ cū ſurrexiſſet demon ad eā acceſſit: ꝛ manum eius tenuit. Quē illa per capillos apprehēdit: ꝛ ſub ſe ad terrā deiecit: ac ſup ceruicē eius dextrū pedē poſuit. Demon aūt clamabat. Illa vo coegit: vt ipſi diceret: cur xp̄ianos tam multipliciter tentarēt. Qui reſpondit naturale ſibi odiū eſſe contra viroſvirtuoſos: ꝛ ꝙuis ab eis ſepius repellat̄: tn̄ deſiderio ſeducendi infeſtus exiſtit: q: inuidet hoi de felicitate quā amiſit: ꝙuis eā recuperare nō poſſit. Addiditq3 ꝙ ſalomō infinitā demonū multitudinē in quodam vaſe incluſit: poſt cuius mortē cum de ipſo vaſe demones ignē emitterēt ꝛ hoies ibidē theſaurū eſſe putarent: vas cōfregerūt: ꝛ demones exeūtes aerem impleuerūt. His dictis virgo pedē ſubleuauit ꝛ demon ſtatim euanuit. Morq3 colūba de celo veniēs cū luce nimia virginē confortauit. Theotimus aūt quidā verba virginis auſcultās ſcribebat: nutrixq3 illi⁹ ipam in carcere refouebat. ¶ Poſt dies plures cōuenientibus populis iudici ꝑſentat̄: ꝛ ſacrificare cōtēnens iterū in equuleo leuatur corpuſq3 eius facibus exuritur: mirātibus cūctis fortitudinē tenerrime puelle: deinde in magno vaſe aque vincta mittit̄: vt ex penarū comutatiōe creſceret vis doloris. Sz ſubito terra cōcutit̄ ꝛ virginis vincula ſoluunt̄: ipſaq3 illeſa pauētibus cūctis egreditur. columba quoq3 celica cū ingēti lumine de celo aduolauit: ꝛ in capite margarete aureo ſā poſuit. Quo miraculo quattuor milia gētilium exceptis paruulis ꝛ mulieribus xp̄o crediderūt: ꝛ capitalē ſententiā acceperūt. Prefectus aūt timēs ne alii cōuerterent; cōcitus beatā margaretā decollari mādauit. Illa aūt ꝓ ſe ꝛ ſuis ꝑſecutoribus: necnon ꝛ ſui memoriā agētibus orauit ad xp̄z: addēs vt quecūq3 in ptu periclitās ſe inuocaret illeſam prolē emitteret. Factaq3 eſt vox de celo ꝙ in ſuis ſe nouerit petitionibus exauditā. Et ſic gladio percuſſa martyrii coronam percepit. Cuius corpus a xp̄ianis antiochie ſepultū eſt. xiii. kal. auguſti. Alibi aūt legit̄ ꝙ paſſa eſt. iii. idus iulii.

¶ De ſancta praxede virgine. Cap. cxxi.

PRaxedis virgo filia fuit bti pudētis ꝛ ſoror potētiane nobiliſſima romanoꝝ de quibus ſupra dictū eſt. xiiii. kl. iunii. Hec poſt mortē parētū cuz ſorore potētiana oēz facultatē diuiſit: ꝛ ceperūt ābe ditiſſimū patrimoniū vendere: ꝛ pecunias pauperibus erogare. Mortua vo potentiana in ſctō virginitatis ꝓpoſito. Praxedis virgo cum btō pio papa ipſam ſepeliuit: ꝛ exinde paupes xp̄ianos in domo ꝓpria ſuſcipiens: eis miniſtrare cepit. Defuncto quoq3 ſctō nouato ipſius virginis germano: bta praxedis thermas illi⁹ in vico lateritii p manus ſcti pii epi ecclēiam cōſecrari fecit: in qua ꝛ baptiſteriū ordinauit. Martyrū quoq3 ſymmetrii preſbyteri ꝛ ſociorū ſub perſecutiōe antonini impatoris pro xp̄o paſſorū corpora tumulauit: de qbus ſupra dictū eſt. vii. kl. iunii. Cūq3 perſecutio quotidie ingraueſceret: btā praxedis orauit ad dn̄m: vt eā ex hac vita ſuſciperet. Que a dn̄o exaudita: poſt dies modicos egrotare cepit. Et poſtq̄ oēm ſubſtantiā ſuā pauperibus ꝛ eccl'ie diſpēſauit: ꝛ in ipſa ſctō virginitatis ꝓpoſito ꝑſeuerās ad xp̄m ex hac luce migrauit. xii. kl. auguſti. Sepulta a ſctō paſtore preſbytero: iuxta patrē ꝛ ſororē via ſalaria in cimiterio priſcylle.

¶ De ſctis victore ꝛ ſociis mar. Cap. cxxii.

Victor martyr cū ſociis ſuis ſub maximiano impatore in ciuitate maſſilia paſſus eſt. Qui maximianus ꝑfecta cede martyrum thebeorum: in ciuitate ſedun. maſſiliā deuenit: victoreq3 militē eidē de xp̄ianitate de=

ſatum comprehendit. Quē ſacrificare nolē
tem funibus per totā vrbem diſtractū: aſte
rio prefecto puniendū tradidit. Qui ipſū
dudum in patibulo afflictū in carcerē trudi
iuſſit: vbi ſanctus victor celeſti lumine ⁊ an
gelica viſitatione cōfortatus eſt. Que cum
vidiſſent tres milites eū cuſtodiētes id eſt
Alexander Longinus ⁊ felicianus cōuerſi
ſunt ad xp̄m. Quos in cōfeſſione fidei im-
perator decollari mandauit. Prefectus vō
victorē equuleo ſuſpēſum ⁊ fuſtibus ac ner
uis ceſum: iterū in cuſtodia repoſuit. Sed
poſt triduū inde eductus ſtatuam iouis ſibi
oblatā: vt ei thura incēderet pede euertit.
Cui pes ille ſtatim preſciditur. Deinde mo
le molendini ſuppoſitus crudeliter conteri
tur. Verū poſt paululū machina ipſa diui-
nitus diſſipata: dū adhuc martyr dñi aliquā
tulum palpitaret: gladio cedēte vere victor
ac triūphator efficitur. Nam ⁊ eodē inſtāti
vox de celo audita eſt: viciſti victor beate.
Corpora vō ſctōrum martyrū iuſſu ceſſaris
in pelago proiecta angelis miniſtrantibus
ad oppoſitū litt⁹ enatatia deuecta ſunt: ⁊ a
xp̄ianis ſepulta. Ad quorū tumulū dū puer
eleutheri⁹ noīe xp̄ian⁹ ꝑſecutionē fugiēs de
clinaſſet: orās emiſit ſpm̄ eiſdē ſctis ſepul-
tura ſociatus. Qui paſſi ſūt .xij. kl. auguſti.

¶ De ſancto daniele abbate. Cap. cxxiij.

DAniel
abbas ⁊ prel
byter egypti
us fuit: q̄ dū
maneret i ſcy
thi cū fratribus ſuis ieiu-
nijs ⁊ orationibus ſemp̄ in
tentus: venit ad villam que
thementi dicitur: vt opera
manuū ſuarū venderet: de quibus inopib⁹
ſubueniret. Rogatus aūt a iuuene in domū
ſuā deſcendit: ⁊ pro vxore ipſius: que ſteri-
lis erat orauit: vt deus ei ſobolem largiret̄.
Cūq; mulier poſt dies modicos cōcepiſſet
murmurabant emuli: ꝙ de abbate: qui in
domo illa fuerat: puella pregnans eſſet: eo
ꝙ a viro nunꝗ̄ potuerat grauidari. Quod
audiēs abbas miſit ad iuuenem: vt cū vxor
eius peperiſſet: ipſi nunciare curaret. Nato
itaq; puero vēit Daniel ad domū iuuenis:
fecitq; illū omnibus propinquis ⁊ notis cō
uiuiū preparare. Quibus preſentibus pue
rū .xxv. dierum adductum per deum adiura
uit: vt exprimeret patrem ſuum. Infans au
tē clara lingua iuuenem illum nominauit:
eūq; digito oſtendit: ⁊ ſic emuli cōfuſi ſunt
¶ In alia villa erat homo lathomus nomie
eulogius: q̄ arte ſua fideliter laborans: pere
grinos quoſq; hoſpitio ſuſcipiebat: qui dū
abbatem Danielem ſuſcepiſſet: et eidem fi-
deliter miniſtraſſet: orauit pro eo ad dñm
vt augerentur ſibi bona tēporalia: ad hoc vt
ille latiora impendere poſſet. Cui oranti ſe
nex venerādus apparuit: ⁊ abbatem inter-
rogauit: an lathomū in fide ſua vellet ſuſci-
pere: ſi forte a bonis operib⁹ deficeret. Qui
mox pro eo fideiuſſit: ⁊ ꝓ anima ſua ſe deo
rationē redditurū promiſit. Poſt dies mo
dicos dum homo ille lapidem excideret: au
diens ſonum concaui percuſſo lapide fora-
men inuenit: in quo theſaurū multū latentē
repperit. Timens aūt ne inuenta ſibi ab vr
bis principe tollerentur: conſtantinopolim
abijt: ⁊ ſub iuſtino imperatore collocatis mu
neribus factus eſt prefectus pretorij: con-
ſtructoq; palatio pauꝑes tradidit obliuio-
ni. Quod cum daniel cōperuit: cōſternatus
animo cōſtātinopolim perrexit: vt homini
loqueretur: ſed ab eius familia ceſus cum
iniuria expellitur: vnde ⁊ ante crucifixum
orare cepit: vt a fideiuſſiōe eriperetur. Cui
beata virgo apparuit: ⁊ ſe pro eo interceſſu
ram promiſit. Cōfortatus abbas alexādriā
redijt: cui poſtea xp̄s apparēs dixit: ꝙ a va
dimonio abſolut⁹ eēt: ſed decetero ab hmōi
caueret. Cū aūt ad heremū reuerſus eſſet:
poſt mēſes tres iuſtinus imperator moritur ⁊
iuſtinianus eius filius coronatur: ⁊ officia
les imperij mutantur. Eulogius a prefectu
ra deponitur: ⁊ de mala adminiſtratione re
quiſitus omni ſubſtantia ſpoliatur. Reuer
ſuſq; ad villam ſuam artē primam repetijt
⁊ hoſpitalis: vt prius eſſe cepit. Ad quem
veniens abbas: omnia prout contigerant:
enarrauit: illeq; in melius vitam mutauit.
¶ Aſcendit aliquando Daniel cum diſcipu
lo in ſuperiorem thebaidam: ⁊ viſitatis fra
tribus: ⁊ ab eis reuerenter exceptus: adeo
vt ipſi veſtimenta proſternerent: venit ad
cenobiū monialiū: quod dicitur ſancti hie
remie. Et dum hoſpitium quereret: ⁊ vir-
gines denegarent: eo ꝙ vir clauſtrum illud
nūꝗ̄ intraſſet: audito ꝙ abbas Daniel eſſet
abbatiſſa illum gratanter ſuſcepit: ⁊ ad re
fectionem vocauit: vbi cum inter alias vi-
diſſet vnam iuxta viam latrinarū in terra
iacentem: ⁊ que illa eſſet queſiuiſſet: audi-
uit: ꝙ ebria ⁊ inſana erat: ⁊ ꝙ quaſi ſemper
ſic permanebat: ſed pietate dei eam eijce-
re nolebant: viliaq; ei officia imponebant.
Cum ergo ſero omnes ad cellas ſuas iuiſ-
ſent: abbas in oratione pernoctās vidit illā
ſurgere: ⁊ cū lachrymis inſtanter orare: qḋ
abbatiſſe ac diſcipulo oſtēdit: eiſq; dixit: qr
ꝑ ſpm̄ illā ſꝑ talē fuiſſe cognouerat: ⁊ ꝓpt̄
eā ſolā ad monaſteriū ipm̄ venerat: q̄ humi
tatis cauſa ſe amētem ac ebriam fingebat:
vt omnibus contemptui haberetur. Dum